

Allerzielen

goudgeel
zonnelicht
kleurt het
berkenblad

maar dan is ook
deze Lucaszomer
voorbij, komen
jassen, wanten, sjalen

sterven we een
beetje mee met
het jaar, herdenken
we de zielen

zij die ons zijn
voorgegaan
die het sterven
al achter de rug hebben

terwijl wij de dood
nog moeten overwinnen
de weg moeten zoeken
naar eeuwig leven

Altijd

altijd zal je bij me zijn
in al die vele vluchtpogingen
in alle eeuwigdurende ellende

altijd zal je er zijn
ik zou niet weten waar naar toe?
ik zou niets weten met mezelf

altijd zal je naast me zijn
want ik wil altijd
ik wil je altijd verlaten

Aubel

in de verte ligt Aubel
rustpunt op de weg
die we moeten gaan

om van hier naar
daar te komen, omdat
daar wat is wat hier

allang verloren is gegaan

Banier

eindeloos oeverloos
gedenkstenen, stenen
roerloos bittere kou

daar gaan we langs
daar gaan we heen
't banier wappert

geeft de weg voor
hen die verloren zijn
in bittere ijskou

we verkleumen ons
hoever de bergpas nog is?
hoe eindeloos

oeverloos de
sneeuwende
ons teisteren

we uiteindelijk
't banier
hebben gevonden

Beeld

het beeld blijft zichzelf
door mensenhanden gemaakt
tentoongesteld om te kijken

het wil iets verwoorden
waar geen woorden zijn
hier wordt iets toegevoegd

Banneux

het is zo lang geleden
dat de gedachten moe worden
van al het herinneren

het is zo ver gestorven
dat het nu zeker lijkt
dat winter alles zal doden

alles wat tot as laat worden
vermalen door 't nieuwe leven
wat telkenmale niet nieuw wil worden

oud is gebleven in haar uitgangspunten
in alles waar we voor willen leven
om elkaar heen geweven

wij die elkaar gevonden hebben
als ware het een wonder
ergens in de grijze nacht

hoog in de bossen van Banneux

Benoemen

vervolgens ging het verder
verder weg van hier waar
er alleen nog maar leegte is

maar we hoeven niet te gaan
we kunnen alles vullen met
wat in ons aanwezig is dat

wat zich niet laat benoemen

Bewegend water

schepen trekken spoor
woest schuimend trekkend
dan weer verdwijnend

uitgeblust door
kabbelende golfjes
die hun weg vervolgen

tegen de schepen in
schuimkoppen opwerpen
met hun hoofd in de wind

daar waar geen wind meer is
alleen maar bewegend water
met schuimsporen speelt

Bidden

het gewone middelpunt
waar alles onveranderd
onzelf wil blijven

van hieruit strekken
we met beide handen
naar wie God heet

ergens willen we wel
de dood verzwelgen
het eeuwige leven in

in woord, in gebaar
in handeling vanuit
dat middelpunt

dat bidden heet